

עפ"ג (מרכז) 45062-08-25 - פלוני נ' מדינת ישראל

עפ"ג (מרכז) 45062-08-25 - פלוני נ' מדינת ישראל מחוזי מרכז

עפ"ג (מרכז) 45062-08-25

פלוני

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

[16.11.2025]

כב' השופט שמואל בורנשטיין, אב"ד

כב' השופט עבאס עאסי

כב' השופט עמית מיכלס

פסק דין

1. ערעור על גזר הדין שניתן כנגד המערער בבית משפט השלום ברחובות (כב' השופטת קרן וקסלר) מיום 14.7.2025 בת"פ 6230-05-23 ובת"פ 2514-04-24, בגדרו הורשע המערער בהתאם להודאתו בשני כתבי אישום מתוקנים בעבירות איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: החוק); תקיפת בת זוג לפי סעיף 379 ו-382(ב) לחוק; פגיעה בפרטיות לפי סעיפים 12(1) ו-5 בחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981; הטרדה באמצעות מתקן בזק לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982; ונהיגה פוחזת ברכב לפי סעיף 338(א)(1) לחוק.

2. בית משפט קמא השית על המערער את העונשים הבאים:

10 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו.

6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור עבירת אלימות מסוג פשע למשך 3 שנים מסיום מאסרו.

4 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור עבירת אלימות מסוג עוון או עבירה שיש בה פגיעה בפרטיות, נהיגה פזיזה או

עבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק, למשך 3 שנים מסיום מאסרו.

פיצוי בסך ₪ 4,000 למתלוננת.

קנס בסך ₪ 720.

הערעור מופנה כנגד חומרת העונש.

כללי

3. כתב האישום הראשון (ת"פ 6230-05-23) - במועד הרלוונטי לכתב האישום היו המערער והמתלוננת בני זוג פרודים כחצי שנה. בתאריך 7.3.2023 בשעה 2:48, כשחזרה המתלוננת מבילוי, חיכה לה המערער מחוץ לביתה. כאשר ראה המערער כי המתלוננת יוצאת מרכבה, נסע במהירות לכיוונה ונצמד אליה, ירד מרכבו ותקף אותה בכך שאחז בידה, חטף את תיקה, הוציא ממנו את הטלפון שלה והשליך את התיק על הרצפה בעודו צועק על המתלוננת שהוא רוצה לדעת עם מי היא מסתובבת. כן איים עליה באומרו כי "יראה לה מה זה". כשניסתה המתלוננת למנוע מהמערער לעזוב את המקום, תקף אותה בכך שדחף אותה ומיד נטל ונשא את הטלפון של המתלוננת ועזב את המקום. בהמשך הושב הטלפון למתלוננת. כתוצאה ממעשיו, נגרמה למערער חבלה בדמות אדמומיות בצווארו.
4. כתב האישום השני (ת"פ 2514-04-24) - בתאריך 6.11.2023 התגרשו המערער והמתלוננת. בתאריך 21.3.2024 בשעה 4:33 לערך, שבו המתלוננת וחברותיה מבילוי כשהמתלוננת נוהגת ברכבה ועמן נמצא גם אדם בשם רונן, שאותו הכירה באותו הערב. לאחר שירדו החברות מן הרכב, הבחינה המתלוננת במערער ולפיכך ביצעה פניית פרסה ונסעה מהמקום. אז, נכנס המערער לרכבו והחל בנסיעה מהירה אחרי רכבה של המתלוננת ובהיותם בכביש 42 הגיח מצדה השמאלי, נצמד לרכבה וניסה לעקוף אותה. המתלוננת נאלצה לבלום את רכבה ואילו המערער ניסה לחסום את רכבה באמצעות רכבו בעוד המתלוננת מנסה לברוח ממנו. במהלך נסיעתו הפוחזת של המערער, התקשר למתלוננת 4 פעמים. באחת השיחות אמר לה "תעני לי, תבואי לפה עכשיו, כדאי לך לבוא לפה אני אומר לך". בהמשך, חסם המערער באמצעות רכבו את רכבה של המתלוננת וכתוצאה מכך נפגע הצד השמאלי של הדלת האחורית, מה שהוביל לעצירת רכבה של המתלוננת. בהמשך, יצא המערער מהרכב, ניגש לדלת הנוסע שלצד הנהג ברכבה של המתלוננת וניסה לפתוח את הדלת מספר פעמים תוך שהיכה באגרופיו על חלון הרכב. המתלוננת נעלה את דלתות הרכב וברחה באמצעות רכבה מהמקום תוך שהמערער המשיך לרדוף אחריה עד שהצליחה להימלט ממנו.
5. בגזר דינו עמד בית משפט קמא על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות, שעניינם הצורך בשמירה על שלמות גופה של המתלוננת, ביטחונה האישי, שלווה חייה וזכותה לנהל את חייה בחופשיות, כאוות נפשה, בלי כל הפרעה או הטרדה ובזכותה לפרטיות ולצנעת חייה.
6. לאחר שבית משפט קמא נתן דעתו למכלול הנסיבות הקשורות לביצוע העבירות, וכן למדיניות הענישה הרווחת, כולל הפניה לפסיקה רלוונטית, קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות לבין 20 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.
7. בבואו לקבוע את העונש בתוך המתחם שנקבע, התייחס בית משפט קמא להודאת המערער בכתבי האישום המתוקנים, לחסכון בזמן השיפוטי ובצורך להעיד את המתלוננת. בנוסף, בית משפט קמא נתן דעתו לצמצום הקשר בין המערער למתלוננת כפי שעלה מדבריו, וכן מתצהירה של המתלוננת, לפיו המערער עומד בהתחייבותיו מול המתלוננת ומול ילדיהם המשותפים ופועל לשיפור היחסים ביניהם; עוד התייחס בית משפט קמא לנסיבותיו האישיות של המערער כפי שעלו מתסקיר שירות המבחן; לעברו הפלילי הכולל 8 הרשעות קודמות, בעבירות סמים ורכוש שהתיישנו; להרשעתו האחרונה של המערער משנת 2011 במסגרתה נדון למאסר ממושך בן 25 חודשים.

8. בית המשפט התייחס לתסקיר שירות המבחן שניתן בעניינו של המערער, ממנו עלה כי הוא תופס את עצמו כמי שפעל מתוך דאגה למתלוננת, כאשר חשש לכך שנהגה בשכרות ותסכן את עצמה; המערער התייחס ברגשות מעורבים להליך הגירושין, ורצון לשוב לביתו לחיים משותפים עם המתלוננת; בלטו אצל המערער דפוסי קנאה שליטה ורכושנות כלפי גרושתו והיעדר הכרה בבעייתיות ובפוגעניות של התנהלותו; נבחנה אפשרות הפנייתו לטיפול בתחום האלימות במשפחה, אולם המערער מסר שהוא ממוקד בשיקום מצבו הכלכלי, ביטא חוסר פניות להליך טיפולי וניכר כי הוא טרוד בעבודה לאורך שעות היום. בנסיבות אלו לא המליץ שירות המבחן על הליך טיפולי.
9. בית משפט קמא הוסיף וציין כי מתסקיר שירות המבחן עולה שהמערער הוא בעל דפוסי חשיבה אובססיביים, בעל קושי בוויסות דחפים ונעדר הכרה בבעייתיות של התנהלותו, כאשר כתב האישום שהוגש בעניינו בתיק הראשון בזמן, לא מנע ממנו לשוב ולבצע פעם נוספת עבירות כלפי אותה המתלוננת בנסיבות דומות, זאת גם לאחר שכבר התגרשו.
10. עוד צוין בגזר הדין שחרף העובדה שהמערער הופנה לבחינת ריצוי העונש בעבודות שירות ונמצא מתאים לכך, הרי שלנוכח חומרת המעשים, ביצוע עבירות נוספות וחמורות יותר לאחר הגשת כתב האישום הראשון, תסקיר שלילי בעיקרו שהצביע על קיום סיכון להישנות המעשים והיעדר אופק שיקומי או טיפולי, יש לקבוע את העונש למאסר בפועל מאחורי סורג ובריאח בשליש התחתון של מתחם הענישה, בצירוף מרכיבים נלווים כמפורט לעיל.
- עיקר טענות המערער
11. לטענת המערער, המשיבה עתרה להטיל על המערער עונש זהה לזה שנגזר בפועל; עמדה עונשית זו של המשיבה ניתנה בטרם קיבלה את עמדת המתלוננת, וכנגזרת מכך לא נשקלה כלל עמדתה התומכת בהקלה; הגישה המקובלת היא, שעל רשויות התביעה ובתי המשפט לשמוע את קורבן העבירה בלב פתוח ובנפש חפצה; סביר להניח, שעמדת המשיבה לעונש הייתה 'מתרככת' אילו הצהרת המתלוננת הייתה בפניה בעת הטיעונים לעונש.
12. המערער ממשיך וטוען כי, בתצהיר המתלוננת שהוגש, לאחר הדיון בטיעונים לעונש, ציינה המתלוננת כי המערער מתפקד היטב, שומר על קשר טוב עם ארבעת ילדיהם הקטינים, משלם מזונות כסדרם, וחל שינוי מהותי וחיובי בדפוסי התנהגותו; היה מקום ליתן לעמדת המתלוננת משקל של ממש בשיקולי הענישה, ולראות בה גורם מהותי המטה את הכף לקולה.
13. עוד נטען על ידי המערער כי טעה בית משפט קמא כאשר חרף עמדת הממונה על עבודות השירות שמצא את המערער מתאים לריצוי עונשו בדרך של עבודות שירות, בחר להשית עליו עונש מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריאח. בהקשר זה אף נטען ששליחת המערער לבדיקת התאמה יצרה אצלו אינטרס ציפיה לגיטימי, זאת למרות שבית משפט קמא ציין כי הפניית המערער לבדיקה נעשית "מבלי לעורר ציפיה". נטען שאין באמירה זו כדי לגרוע מהחובה לשקול בכובד ראש את תוצאת הבדיקה החיובית ולנמק מדוע יש מקום לסטות מהמלצה זו.

14. עוד נטען על ידי המערער כי, בית משפט קמא שגה בקביעת מתחם עונש שמתחיל בשמונה חודשי מאסר בפועל, שכן הוא אינו משקף נכונה את מדיניות הענישה הנהוגה, מחמיר יתר על המידה עם המערער ואינו משקף את הנסיבות האובייקטיביות של העבירה, בין היתר בהתחשב בכך שהאיום בו הורשע המערער הוא ברף התחתון של החומרה וכאשר לא נגרמה למתלוננת חבלה.
15. עוד נטען שהצטברות נתוניו האישיים של המערער מצדיקים הקלה בעונשו: מאז האירוע האחרון חלפו כשנה וחצי, יחסי הצדדים התייצבו לטובה ולא נפתחו נגד המערער תיקים נוספים; המערער לא הורשע בעבר בעבירות אלימות וכל הרשעותיו הקודמות התיישנו; המערער מועסק במקום עבודה מסודר למעלה מ-13 שנה ברציפות; המערער והמתלוננת התגרשו מספר חודשים לאחר האירועים, והוא מקיים הסדרי ראייה מסודרים והדוקים עם ארבעת ילדיהם המשותפים ומשלם מזונות במועד.
16. במהלך הדיון בערעור הוסיף ב"כ המערער כי המערער והמתלוננת חזרו לחיות יחד; המערער עובד ומפרנס את המשפחה; המערער לא נעצר בגין העבירות מושא כתב האישום.
17. ב"כ המערער אף התייחס לכתב אישום חדש שהוגש נגד המערער לאחר גזר הדין מושא ערעור זה, שאף הוזכר בתסקיר שירות המבחן, ובגינו הורשע לאחרונה בביצוע עבירה של החזקת 4 גרם קוקאין והוא ממתין לטיעונים לעונש. עיקר טענות המשיבה
18. לטענת המשיבה דין הערעור להידחות. מדובר באירוע אלימות חמור במשפחה וצדק בית משפט קמא כאשר הביא בחשבון את הנסיבות החמורות של העבירות. נטען שכתב האישום הראשון לא הרתיע את המערער מלשוב ולבצע עבירות דומות בחומרתן, הכוללות מרדף של המערער אחר המתלוננת באמצעות רכב בצורה אובססיבית ומתמשכת. בית משפט קמא הביא בחשבון את המלצת שירות המבחן, ולאחר ששקל את כלל הנתונים, קבע שהמקרה אינו מאפשר להסתפק בעונש על דרך של עבודות שירות, בפרט כאשר מדובר במעשים מכוונים ממושכים של אדם שלא נרתע מן הדין.
- דין והכרעה
19. לאחר שנתנו דעתנו לגזר דינו של בית משפט קמא ולטענות הצדדים, הגענו לכלל מסקנה כי אין הצדקה להתערב בגזר דינו של בית משפט קמא, וכי דין הערעור להידחות.
20. כידוע, ערכאת הערעור אינה נוטה להתערב בגזר הדין של הערכאה הדיונית, אלא במקרים חריגים בהם נפלה טעות מהותית בגזר הדין או כאשר העונש חורג באופן קיצוני ממדיניות הענישה הראויה או המקובלת (ע"פ 2158/23 פלוני נ' מדינת ישראל (18.1.24); ע"פ 4025/23 שאהין נ' מדינת ישראל (21.11.23)).

21. בעניינו, גזר דינו של בית משפט קמא מנומק ומפורט כראוי. בית משפט קמא התייחס כדבעי לכלל השיקולים שצריך לשקול בגזירת הדין, ובכלל זה לערכים המוגנים בהם פגע המערער ולמדיניות הענישה במקרים דומים, שהובילו לקביעת מתחם עונש ראוי ההולם את נסיבות האירועים בשני המקרים.
22. בקביעת העונש בתוך מתחם העונש התייחס בית משפט קמא לכלל הנסיבות לקולה ולחומרה בעניינו של המערער, ובראשם לחומרת מעשיו, שאין להקל בהם ראש. בפרט נכונים הדברים לאירוע השני, בו רדף המערער עם רכבו אחר רכבה של המתלוננת. בעניין זה אף מקובלות עלינו הקביעות בגזר הדין המתייחסות לפוטנציאל הנזק שעלול היה להיגרם כתוצאה מנהיגת הנאשם בכביש באופן שעלול היה לגרום לתאונה, ולנזק שיכול היה להיגרם למתלוננת לו היה מצליח לפתוח את דלת רכבה.
23. אשר לתסקיר שירות המבחן, התייחס בית משפט קמא באופן ראוי לקביעות העולות מהתסקיר, המלמדות שמדובר בנאשם בעל דפוסי חשיבה אובססיביים, דפוסי קנאה שליטה ורכושנות, קושי בוויסות דחפים והיעדר הכרה בבעייתיות שבהתנהגותו. ניתן אף לומר שלנוכח ממצאי התסקיר, הימנעות שירות המבחן מהמלצה שיקומית אינה מפתיעה, ובוודאי שקביעות אלו אינן משרתות כעת את המערער שמבקש הקלה בעונשו.
24. סבורים אנו שצדק בית משפט קמא עת מצא ליתן משקל של ממש לכך שהמערער חזר וביצע עבירות דומות לאחר הגשת כתב האישום הראשון נגדו.
25. לא נעלם מעיניו של בית משפט קמא, ואף לא מעינינו, תצהיר המתלוננת, לפיו המערער עומד בהתחייבויותיו כלפיה וכלפי ילדיו, וכי הוא פועל לשיפור היחסים ביניהם. אף לא התעלמנו מהעובדה כי המתלוננת התייבה לדיון בערעור, מסרה כי היא והמערער חזרו להתגורר יחד, וביקשה כי נקל בעונשו של המערער, בין היתר בשל נכות בתם והקשר שלה עם המערער. מנגד, אף לא נוכל להתעלם מהעובדה, עליה עמד, בצדק, בית משפט קמא כי המתלוננת לא שיתפה פעולה עם פניות שירות המבחן שביקש לשוחח עמה.
- כפי שעולה מהפסיקה, יש להתייחס בזירות לעמדה חיובית של מתלוננת כלפי בן זוג שנקט נגדה באלימות, זאת לנוכח האפשרות להשפעת שיקולים שונים על עמדה זו, הנובעת ממורכבות האינהרנטית ביחסים בין בני זוג, ובפרט הורים להם ילדים משותפים (השוו: ע"פ 2616/15 מנסור נ' מדינת ישראל (14.6.15)). דומה כי זהירות זו מתבקשת גם במקרה דנן.
26. אף בעובדה כי בית משפט קמא הפנה את המערער לממונה על עבודות השירות, והאחרון קבע כי המערער מתאים לביצוע עבודות שירות, אין כדי לסייע למערער, שכן, כידוע, אין באמור כדי להגביל את שיקול דעתו של בית המשפט בשלב גזירת הדין. זאת בפרט שאת שעה שבית המשפט הבהיר למערער מפורשות בהחלטתו מיום 12.5.25 כי הפנייתו לממונה על עבודות השירות נעשית: "מבלי לעורר בשלב זה ציפייה בלב הנאשם".

כידוע, בית המשפט אינו מחויב לגזור מאסר בדרך של עבודות שירות, גם כאשר הממונה על עבודות השירות מצא את הנאשם מתאים לביצוע, שכן הסמכות להחליט על אופן ריצוי העונש נתונה באופן בלעדי לבית המשפט. ממנו מצופה להתייחס למכלול שיקולי ענישה, לרבות גמול, הרתעה והגנה על שלום הציבור (השוו: רע"פ 5177/14 זורץ נ' מדינת ישראל (נבו, 31.12.14); בג"ץ 7023/11 אל אטרש נ' הממונה על עבודות שירות -מפקדת מחוז מרכז רמלה (נבו, 7.11.11)). על כך יש להוסיף שאין לנאשם זכות מוקנית לריצוי עונש מאסר בדרך של עבודות שירות, הנחשב עונש שיקומי הניתן למי שנמצא ראוי לו. בהעדר הליך שיקום, ולנוכח יתר הנימוקים שפורטו בתסקיר שירות המבחן, ואף אם לטענת בני הזוג חלה לאחרונה התייצבות ביחסיהם, סבורים אנו שאין לפנינו נסיבות המצדיקות ריצוי העונש בדרך של עבודות שירות.

27. טרם חתימה נשוב ונזכיר את החומרה היתרה שהפסיקה מייחסת לעבירות אלימות בתוך התא המשפחתי, לרבות כלפי נשים, בשל פערי הכוחות והקושי בחשיפת הפגיעה, תוך הדגשת הצורך במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כדי למגר תופעה חברתית נפסדת זו, ולהגן על קורבנות חסרי ישע (ראו: ע"פ 9192/11 אדרי נ' מדינת ישראל(נבו, 19.4.12). בפרט יפים הדברים כאשר מדובר במי שאין זו הפעם הראשונה בה הסתבך עם החוק ואף ריצה עונש מאסר ובמי שלא נרתם להליך שיקומי.

28. סוף דבר: הערעור נדחה.

המערער יתייב לריצוי עונש המאסר בפועל במתקן כליאה "הדרים", או בכל מקום עליו יורה שב"ס, ביום 4.1.2026, עד השעה 08:30 כשברשותו תעודת זהות ועותק מגזר הדין ומפסק הדין. מובהרת למערער האפשרות לתאם את כניסתו למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים *****, *****, דואר אלקטרוני MaasarN@ips.gov.il, וכן האפשרות להתעדכן באתר האינטרנט של שב"ס ברשימת הציוד הראשוני שניתן להביא בעת ההתייצבות.

29. המזכירות תעביר את פסק הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, כ"ה חשוון תשפ"ו, 16 נובמבר 2025, במעמד הצדדים.